

KAZATEL

kapitola 12

1 Pamatuj na svého Stvořitele
ve dnech svého jinošství,
než nastanou zlé dny a než se
dostaví léta, o kterých řekneš:
"Nemám v nich zalíbení";

2 než se zatmí slunce a světlo,
měsíc, hvězdy,
a vrátí se po dešti mraky.

3 V ten den se začnou třást
strážcové domu a mužové zdatní
se zkriví a mlečky nechají práce
a bude jich málo, a ty, kdo hledí
z oken, obestře temnota,

4 a zavrou se dveře do ulice a
ztiší se hlas mlýnku a vstávat se
bude za šveholu ptactva
a všechny zpěvy budou znít
přidušeně.

5 A člověk se bude bát výšek
a úrazů na cestě; a rozkveté
mandloň a těžce se povleče
kobyłka a kapara ztratí
účinnost. Člověk se vydá do
svého věčného domu a ulicí
budou obcházet ti, kdo naříkají
nad mrtvými.

6 Pamatuj na svého Stvořitele,
než se přetrhne stříbrný provaz
a rozbije se mísa zlatá a džbán
se roztříští nad zřídlem a kolo

u studny se zláme.

7 A prach se vrátí do země,
kde byl, a duch se vrátí k Bohu,
který jej dal.

8 Pomíjivost, samá pomíjivost,
řekl Kazatel, všechno pomíjí.

9 Zbývá jen dodat, že Kazatel
byl moudrý, lid stále poznání
vyučoval; přemýšlel a bádá
a složil přísloví mnohá.

10 Kazatel se snažil najít
výstižná slova; tak bylo zapsáno,
co je pravé, slova pravdy.

11 Slova moudrých jsou jako
bodce, jako vbité hřeby jsou
slova sběratelů,
pastýřem jediným proslovená.

12 Nadto pak zbývá, synu můj,
říci: Přijmi poučení! Spisování
mnoha knih nebere konce
a mnohé hloubání unaví tělo.

13 Závěr všeho, co jsi slyšel:
Boha se boj a jeho přikázání
zachovávej; na tom u člověka
všechno závisí.

14 Veškeré dílo Bůh postaví
před soud, i vše, co je utajeno,
ať dobré či zlé. (ČEP)